

७

सिनैमा करार

यस अध्यायका मूल पदहरू: व्यवस्था १:२९-३१, होशे ११:१, प्रकाश ५:९, व्यवस्था २९:१०-१३, प्रस्थान १९:५,६, रोमी ६:१,२, प्रकाश १४:१२ र रोमी १०:३।

यस अध्यायको मूल सार पद: "मैले मिश्र अर्थात् इजिप्टका मानिसहरूलाई के गरें सो तिमीले देखेका छौ। तिमीहरूलाई मैले चिलको पखेटामा बोकेको जस्तै बोकेर ल्याएको थिएँ र तिमीहरूलाई मकहाँ ल्याएको थिएँ" (प्रस्थान १९:४ रूपान्तरित)।

एउटा घरमा सात जना केटाकेटीहरू थिए। एक दिन एक जना केटो दुर्घटनामा पर्‍यो र उसलाई अस्पतालमा पुऱ्याइयो। उसको घरमा भरपेट खाना पुग्दैनथ्यो। उसको घरमा उसले कहिल्यै पनि ग्लासभरि दुध पिउन पाएको थिएन। यदि ग्लासभरि दुध थियो भने अरू दुई जनाले बाँडेर पिउनुपर्थ्यो। त्यसले गर्दा यो दुर्घटनामा परेको केटोले पनि जहिले पनि आधा गिलासमात्र दुध पिउन पाउँथ्यो। जसले दुध पहिलो दुध पियो उसले होशियार हुनुपर्थ्यो। उसले सबै पिउनुहुँदैनथ्यो। जब त्यो केटो अस्पतालको ओछ्यानमा आरामसँग लडिरहेको बेलामा नर्सले एउटा ठूलो गिलासभरि दुध ल्याइन्। उसले त्यो गिलासभरि दुध लोभिएर हेऱ्यो अनि घरको याद आएर उसले सोध्छ, "कति गहिरोसम्म म यो दुध पिउन सक्छु?" के भनौं के भनौं भएर त्यस नर्सले भनिन्, "बाबु सबै पिऊ!"-एच.एम.एस, रिचर्डस्, फ्रि ग्रेस", *भ्वाइस अभ प्रोफेसी न्युज*, जुन १९५०, पृ. ४बाट रूपान्तरित।

त्यस बालकले जस्तो पौराणिक इस्राएल होस् वा हाम्रो होस् मुक्तिको इनारबाट जति गहिरो सक्यो त्यति गहिरो पिउन सक्छौं। शताब्दीयौंसम्म दासत्व र शोषणमा रहेका इस्राएलीहरूलाई छुटकारा गरेर ल्याउँदा त्यसले

परमेश्वरको अचम्मको अनुग्रहको प्रदर्शन गरेको थियो। त्यसरी नै हामीलाई पापको दासत्व र शोषणबाट छुटकारा गर्न परमेश्वरको अनुग्रह संलग्न भएको छ।

यस अध्यायको झलकः इस्राएलीहरूसँग परमेश्वरको सम्बन्धलाई देखाउन कसरी चित्रण गरिएको छ? प्रस्थान र सिनैको पहाडको अनुभवले हाम्रो व्यक्तिगत मुक्तिसँग कसरी समानता देखिन्छ? सिनैमा गरेको करारमा व्यवस्थाको के भूमिका छ?

१. चीलका पखेटाहरूमा

सयौं वर्षसम्म इस्राएलीहरू इजिप्टका धर्मकर्म संस्कारमा डुवेको हुनाले तिनीहरूमा तिनीहरूको परमेश्वरको ज्ञान, उहाँको इच्छा र उहाँको भलाईलाई ओझेलोमा ओझेलोमा पारेको थियो।

त्यस्तो परिस्थितिमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफूतिर तत्र कसरी सफल हुने?

त्यो काम सुरु गर्न परमेश्वरले इस्राएलप्रति आफ्नो सक्कल देखाउनुपर्थ्यो। त्यसको लागि उहाँले तिनीहरूलाई शक्तिशाली क्रियाकलापद्वारा मिश्रदेशबाट छुटाएर ल्याउनु परेको थियो। उहाँले आफ्नो करारलाई प्रस्ताव राख्नुभएर त्यस राष्ट्रबाट प्रेम पाउन उहाँले घचघच्याउनुभएको थियो। सिनै पर्वतमा त्यस राष्ट्रको पक्षमा आफू छु भनेर सम्झाउन उहाँले अनुग्रहको कदम चाल्नुभएको थियो।

इस्राएलीहरूलाई इजिप्टबाट सिनैमा ल्याउनु भएको वर्णन गर्न परमेश्वरले के दुई खालका चित्रणहरू गरेर तिनीहरूलाई सम्झाउनु भएको थियो? हेर्नुहोस् प्रस्थान १९:४ "मैले मिश्रीहरूलाई के गर्ने, र तिमीहरूलाई कसरी गरुडका पखेटामा झैं बोकेर मकहाँ ल्याएँ, सो तिमीहरूले देखेका छौं।" र व्यवस्था ३२:१०-१२ "१० उहाँले तिनलाई निर्जन स्थानमा भेट्टाउनुभयो, गर्जनि आवाजले भरिएको उजाड़ ठाउँमा। उहाँले तिनलाई जोगाउनुभयो र तिनको वास्ता गर्नुभयो, उहाँले तिनलाई आफ्नो आँखाको नानीझैं रक्षा गर्नुभयो- ११ गुँडलाई हल्लाएर आफ्ना बचेराहरूमाथि हावामा उडिरहने, पखेटा फैलाई बचेराहरूलाई थाम्ने, र आफ्ना प्वाँखमाथि ती बोक्ने गरुडले झैं। १२ परमप्रभु एकलैले तिनलाई अगुवाइ गर्नुभयो, उहाँसँग विदेशी देवता थिएन।"

व्यवस्था १:२९-३१ "२९ तब मैले तिमीहरूलाई भनें, "भयभीत नहोओ। उनीहरूसँग नडराओ। ३० तिमीहरूका आँखाका सामु जसरी मिश्रमा लडिदिनुभएको थियो त्यसरी नै तिमीहरूका अगि जानुहुने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै तिमीहरूका निमित्त लड्नुहुनेछ। ३१ उजाड-स्थानमा तिमीहरू हिँडेका सारा बाटोभरि बाबुले आफ्नो नानीलाई बोकेझैं परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू यहाँ आई नपुगुञ्जेलसम्म कसरी तिमीहरूलाई बोकेर ल्याउनुभएको थियो, सो तिमीहरूले त्यहाँ देखेका थियौं।" र होशे ११:१ "

आफ्नो प्रेम देखाउने तर इस्राएलीहरूबाट जबरजस्ती प्रेम असुल नगर्नुहुने परमेश्वरको मनस्थितिलाई माथिका चित्रणहरूले हामीलाई के सिकाउँछ?

हामी कतिको निरिह वा असहाय छौं भनेर परमेश्वरले महसुस गर्नुहुन्छ भनेर माथिका चित्रणहरूले देखाउँछ। त्यही सन्दर्भमा भजन १०३:१३,१४ पढ्नुहोस्, "१३ जसरी बाबुले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई टिठ्याउँछन्, त्यसरी नै उहाँका भय मान्नेहरूलाई परमप्रभुले टिठ्याउनुहुन्छ। १४ किनभने उहाँ जान्नुहुन्छ, हाम्रो सृष्टि कसरी भएको हो, हामी धूलो मात्र हौं भनी उहाँ सम्झनुहुन्छ।"

चील वा गरुड चरा र बाबुआमाले आफ्नो बच्चालाई कोकेको चित्रणले परमेश्वर हामीप्रति कतिको स्नेह राख्नुहुन्छ र हाम्रो हित खोज्नुहुन्छ भनेर देखाउँदछ। उहाँ कोमल हृदय हुनुभएको, सहयोग गर्नुहुने, सम्हाल्नु हुने, टेवा दिनुहुने, सहारा दिनुहुने, सुरक्षित राख्नुहुने, उत्साहित बनाउनुहुने, प्रोत्साहन दिनु हुने जस्ता गुणहरूले भरिएको परमेश्वरले हामी पूरा परिपक्वतामा आइपुगुन् भन्ने उहाँको चाहना हो।

"आफ्ना बचेराहरूलाई सम्हाल्न असाधारण मातृस्नेहले समर्पित गुणभएको चील वा गरुड चराको चित्रण हो। यो चरा पहाडका टुप्पाहरूमा रहन्छन्। आफ्ना बचेराहरूलाई आमाले आफ्नो पिठ्युँमा बोकेर पहाडबाट उड्दै सिनैको गहिरो जमिनमा माथि आकाशबाट खसाल्दछिन्। यदि त्यो बचेरा धेरै सानो र उड्न छटपटिन्छ भने बाबु चिल हुत्तिएर त्यसको तल आएर उसको पछाडिबाट चुच्चोले समात्दछ र उडेर पहाडको टुप्पोमा रहेको गुँडमा राख्दछ। अनि त्यसरी नै परमेश्वरले आफ्नो मार्मिक भावना व्यक्त गर्दै भन्नुहुन्छ "तिमीहरूलाई मैले इजिप्टबाट मकहाँ ल्याएँ।"-जर्ज ए.एफ. नाइट,

थियोलोजी अभ नारेथान, (ग्राण्ड रापिड, मिशिगन: विलियम बी., १९७६), पृ. १२८बाट रूपान्तरित।

हामीप्रति परमेश्वरको चासो र अरूप्रति हामीले गर्ने चासोमा के बिपरित भिन्नता छ? परमेश्वरले हामीप्रति देखाउनुभएको चासोलाई ध्यान गर्दा हामीले पनि अरुलाई देखाउने चासोलाई कसरी प्रभाव पार्न सक्नुपर्छ?

तपाईंको आफ्नै व्यक्तिगत अनुभवलाई मूल्याङ्कन गर्दा हामीप्रति परमेश्वरको निश्चार्थी चासोको वर्णन गर्न कुन कुन चित्रणहरूद्वारा व्याख्या गर्न सक्नुहुन्छ? तपाईं जुनसुकै भौगोलिक वा संस्कारमा रहनुभएतापनि त्यहाँकै वातावरणबाट चित्रण निकाल्दै तपाईंले आफ्नै तरिकाले परमेश्वरको स्नेह, मायालाई चित्रण गर्न खोज्नुहोस्।

२. मुक्तिको ढाँचा

"६ "यसकारण इस्राएलीहरूलाई भन्नु "म परमप्रभु हुँ। म तिमीहरूलाई मिश्रीहरूका बोझामुनिबाट निकाल्नेछु, र तिनीहरूको दासत्वबाट छुटकारा दिनेछु। आफ्नो हात उठाएर तिनीहरूलाई भारी दण्ड दिएर म तिमीहरूको उद्धार गर्नेछु। ७ म तिमीहरूलाई मेरै प्रजा हुनलाई ग्रहण गर्नेछु, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु। अनि म तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ, जसले तिमीहरूलाई मिश्रीहरूको दासत्वबाट निकाल्नुभयो भन्ने कुरा तिमीहरूले जान्नेछौ।"

माथिका पदहरू हेर्नुहोस्: करारको सम्बन्धमा मानवताप्रति परमेश्वरको नीति कस्तो थियो भनेर हामी के देख्छौं? धेरै पल्ट ती पदहरूमा "म" भन्ने शब्द देखा परेकोमा तपाईं के बुझ्न सक्नुहुन्छ?

मुक्तिको बारेमा मोशाले लेखेका उल्लेखनीय घटनाहरूमा इस्राएलीहरूलाई इजिप्टको दासत्वबाट स्वतन्त्र पार्नु र नोहा र उनका परिवारलाई जलप्रलयबाट गर्नुछन्। ती दुवैमा मुक्तिको विज्ञानको भेदलाई देखाइएको छ। तर मुक्तिको आधारभूत ढाँचा प्रस्थानमा उल्लेख गरिएको विवरणमा पाइन्छ।

जब मोशाबाट इस्राएललाई "म उद्धार गर्नेछु" (प्रस्थान ६:६) भन्नुभयो त्यसको वास्तविक अर्थचाहीं "म तिम्रो निमित्त तिमीहरूकै आफ्नो परिवारको जस्तो उद्धारकर्ता हुनेछु" भन्न खोज्नुभएको थियो।

"प्रस्थान ६:६मा परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई मोशालद्वारा उद्धार भन्ने शब्दले परिवारको कुनै सदस्यले बन्धक बनाइराखेको परिवारको अर्को सदस्यलाई पैसा तिरेर छुटाउनु भन्ने जनाउँछ। यस खालको आफन्तलाई गोएल *go'el* ऋण तिर्नु नसक्दा कर्मैया वा दास हुनुपरेको वा हुनै लागेकोलाई ऋण तिरिदिएर छुटाउने व्यक्ति भन्ने बुझाउँछ। इस्राएलको आफ्नो कुनै सांसारिक आफन्त थिएन जसले दासत्वबाट ऋण तिरेर छुटकारा गराउँछ तर यसमा परमेश्वर आफै इस्राएलको आफन्त हुन पुगनुहुन्छ। दासत्वबाट स्वतन्त्र गरेर परमेश्वर इस्राएलको आफन्त हुनुभएको छ।" "बर्नाई एल. राम, हिज वे आउट (ग्लिनडेल, क्यालिफोर्निया, रिगल, १९७४), पृ. ५०बाट रूपान्तरित।

दासत्वमा रहेका उहाँका जनहरूलाई परमेश्वरले फिरौती तिरेर वा पैसा तिरेर फर्काउनु भन्ने धारणा तपाईंले कसरी बुझ्नुहुन्छ? के फिरौती वा मुक्तिधन तिर्नुपरेको थियो? त्यसले हामी कतिको मूल्यवान रहेछ भनेर देखाउँदछ? हेर्नुहोस्, मर्कूस १०:४५ "मानिसको पुत्र सेवा पाउन होइन, तर सेवा गर्न र धेरैका छुटकाराको मोलको निम्ति आफ्नो प्राण दिन आएको हो।", १ तिमोथी २:६ "उहाँले सबैका छुटकाराका मोलको निम्ति आफैलाई सुम्पिदिनुभयो, जुन कुराको गवाही ठीक समयमा दिइयो।" र प्रकाश ५:९,१० "९ तिनीहरूले यसो भन्दै एउटा नयाँ गीत गाए: "तपाईं यो चर्मपत्रको मुट्टो लिने र त्यसका मोहोरहरू तोड्ने योग्यका हुनुहुन्छ, तपाईं मारिनुभयो र आफ्नो रगतद्वारा तपाईंले परमेश्वरको निम्ति हरेक कुल, भाषा, मानिस र जातिबाट मानिसहरूलाई छुटकारा दिनुभयो, १० र तिनीहरूलाई राज्य र हाम्रा परमेश्वरका पूजाहारी बनाउनुभएको छ, र तिनीहरूले पृथ्वीमा राज्य गर्नेछन्।"

इस्राएलीहरूलाई उद्धार गर्न वा छुटकारा दिन "तल ओर्लेर आएँ" भनेर परमेश्वरले प्रस्थान ३:८मा भन्नुभएको छ। मानव प्राणीसँग अन्तर्क्रिया गर्न यो शब्द हिब्रू भाषाको सरल वा चलनचल्तीको क्रियापद हो। परमेश्वर स्वर्गमा हुनुहुन्छ र हामी यहाँ धर्तीमा छौं। परमेश्वर "ओर्लेर आउनुभयो" भनेमात्र उहाँले हामीलाई उद्धार गर्न सक्नुहुन्छ। वास्तविकरूपमा भन्ने हो भने जब येशू यस संसारमा तल ओर्लेर आउनुभयो, जिउनुभयो, दुःख पाउनुभयो, मर्नुभयो र हाम्रो निम्ति पुनरुत्थान हुनुभयो तबमात्र हामीलाई उद्धार गर्न सक्ने हुनुभएको छ। "र वचन देहधारी हुनुभयो र हाम्रो बीचमा रहनुभयो" (यूहन्ना १:१४ रूपान्तरित) भन्नु नै परमेश्वर हामीलाई उद्धार गर्न आउनुभयो भन्ने स्पष्टरूमा भन्न खोजेको हो।

३. सिनै पहाडमा करार

प्रस्थानको पुस्तकले पाठकहरूलाई तीनवटा मुख्य घटनाहरूतिर ध्यानाकर्षण गर्दछ। तीनवटा पहाडहरू जस्तै प्रस्थानको पुस्तक आफैँ एक पहाड हो, अनि करारको स्थापना र खास केही नहुने पहाडको फेदीमा परमेश्वरको पवित्र मन्दिरको स्थापना। प्रस्थान १९देखि २४मा लेखा राखिएको करारको तीन वटा वर्णनहरू सगरमाथा जस्तै छ। प्रस्थान १९देखि २४सम्म विभिन्न घटनाहरूसँग जोडिएका कुराहरू संक्षेपतरूपले श्रृङ्खलाबद्धमारूपमा उल्लेखित गरिएकोछ।

तल उल्लेख सूचीमा उल्लेख गरिएका सबै पदहरू तपाईँले हेर्न फुर्सद नभएतापनि तल दिइएका घटनाहरूका श्रृङ्खलाहरूलाई ध्यान दिनुहोस्:

१. इजिप्टबाट परमेश्वरको उद्धारबाट निस्केर आएपछि इस्राएलीहरू सिनैमा आइपुगछन् र त्यहाँ सिबिर खडा गर्छन् (प्रस्थान १९:१,२)।
२. इस्राएलसँग आफ्नो करारको प्रस्ताव (प्रस्थान १९:३-६)।
३. परमेश्वरले प्रस्ताव गर्नुभएको करारप्रति इस्राएलको स्विकृति (प्रस्थान १९:७,८)।
४. औपचारिकरूपमा करार पाउन तयारीहरू (प्रस्थान १९:९-२५)।
५. दश आज्ञाहरूको घोषणा (प्रस्थान २०:१-१७)।
६. परमेश्वर र इस्राएलीहरूको बीचमा करारको स्थापनामा मध्यस्थता गर्न मोशालाई खटाइएको (प्रस्थान २०:१८-२१)।
७. करारका नीतिका विवरणहरू दिइएको (प्रस्थान २०:२२ देखि २३:२२)।
८. करारको अनुमोदन (प्रस्थान २४:१-१८)।

माथि उल्लेख गरिएको करार मुक्तिको योजनामा अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ। बाइबलमा उल्लेख गरिएका करारहरूमा यो चौथो हो (आदम, नोहा र अब्राहमसँग करार बाँधिएको थियो)। यसमा परमेश्वर आफूलाई अझ पूर्णरूपमा पहिलेको भन्दा बेसि प्रकट गर्नुभएको थियो। त्यो प्रकट पवित्र स्थानमा गरिने पूरै विधिप्रथाले देखाउँदछ। यसरी मुक्तिको योजनालाई पवित्र स्थानको माध्यमबाट देखाइएको छ। इस्राएलीहरूबाट त्यो योजना सारा संसारलाई प्रकट गरिनुपर्दथ्यो।

परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई इजिप्टको बन्धनबाट छुटकारा गर्नुभएतापनि त्यो छुटकारा वा उद्धार केवल शारीरिक र राजनैतिक बन्धनभन्दा पनि महान् छ भन्ने कुरा इस्राएलीहरूले बुझोस् भन्ने परमेश्वरको चाहना थियो। यथार्थमा उहाँले तिनीहरूलाई पापबाट स्वतन्त्रता दिन चाहनुभएको थियो। आखिरमा सारा मानव जगत पापको दासत्वमा छ। त्यो स्वतन्त्रता मसीहको बलिदानलेमात्र हुनसक्ने भएको थियो। त्यो बलिदान पवित्र मन्दिरमा हुने विभिन्न विधिहरूको शङ्केत र प्रतिकहरूद्वारा सिकाइएको थियो। त्यसकारण इस्राएलीहरूलाई बन्धनबाट छुटकारा दिएको छोटो समयभित्रै दश आज्ञा र विधिविधानहरू दिनुभएको थियो र पवित्र मन्दिरको निर्माण गर्न निर्देशन दिइएको थियो जहाँ विभिन्न विधिहरू प्रयोग गरिएका थिए। तिनै थोकहरूबाट परमेश्वरले तिनीहरूलाई मुक्तिको योजना प्रकट गरिएको थियो। त्यो नै करारको उद्देश्यको सत्य अर्थ थियो। यदि पतित मानिसहरूलाई मुक्तिको करार उपलब्ध गराउनुभएन भने कुनै पनि करार अर्थहीन हुन्छ। त्यसैकारण त्यो करार अदनको बगैँचामा थियो र सिनैको पहाडमा पनि दिइएको थियो।

परमेश्वर र इस्राएलीहरूको बीचमा करार किन आवश्यकता थियो? हेर्नुहोस् व्यवस्था २९:९-२१। करारमा सम्बन्धको पक्षलाई नियाल्नुहोस् "९ यसकारण यस करारका वचन होशियारीसाथ पालन गर, ताकि जे तिमीहरू गछौँ ती सबैमा सफल होओ। १० आज तिमीहरू सबै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अगि खडा छौ- तिमीहरूका नायकहरू र मुख्यहरू, धर्म-गुरुहरू र अधिकारीहरू, र अरू सारा इस्राएलीहरू, ११ तिमीहरूका बालबच्चा र पत्नीहरू र तिमीहरूका छाउनीमा भएका प्रवासी दाउरे र पनेनीसमेत। १२ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसँग एउटा करारमा बाँधिनलाई तिमीहरू यहाँ उभिएका छौ, जुन करार परमप्रभुले तिमीहरूसँग आज बाँध्दैहुनुहुन्छ र शपथद्वारा दृढ गर्दैहुनुहुन्छ। १३ जसरी उहाँले तिमीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो र तिमीहरूका पुर्खा अब्राहाम, इसहाक र याकूबसँग शपथ खानुभएको थियो, त्यसरी नै उहाँ तिमीहरूका परमेश्वर बन्नलाई र तिमीहरूलाई चाहिँ उहाँको आफ्नै प्रजा हुनलाई परमप्रभुले पक्का गर्दैहुनुहुन्छ। १४ म यो शपथसहितको करार तिमीहरू आज परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु हामीसँग खडा हुनेसँग मात्र बाँधिन, १५ तर आज अब हामीसँग यहाँ नहुनेहरूसित पनि म बाँध्दछु। १६ हामी कसरी मिश्रदेशमा बस्यौँ, र यहाँ आइपुग्न हामी अरू देशहरूबाट भएर कसरी पार गन्यौँ सो तिमीहरू जान्दछौ। १७ उनीहरूका बीचमा भएका

उनीहरूका घृणित काठ, ढुङ्गा, चाँदी र सुनका मूर्तिहरू तिमीहरूले देख्यौ। १८ होशियार! तिमीहरूमध्येका कोही पुरुष वा स्त्री, अथवा वंश वा कुलको हृदय ती जातिका देवताहरूको पूजा गर्न आज परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरदेखि बरालिएर नजाओस्। होश गर, तिमीहरूका बीचमा यस्तो तीतो विष उत्पन्न गर्ने कुनै जरो नहोस्। १९ जब त्यस्तो मानिसले यस शपथका वचनहरू सुन्छ, तब त्यसले आफैलाई आशिष् दिन्छ र सोच्छ, “म आफ्नै बाटो हिँडिरहे पनि म सुरक्षित रहनेछु।” यसले पानीले सिँचेको जमिनसाथै सुक्खा जमिनमाथि पनि विपत्ति ल्याउँछ। २० त्यसलाई क्षमा गर्नलाई परमप्रभुले कहिल्यै मन गर्नुहुनेछैन, तर उहाँको रीस र डाहको ज्वाला त्यस मानिसमाथि पर्नेछ। यस पुस्तकमा लेखिएका सबै सराप त्यसमाथि ओझरिनेछन्, र परमप्रभुले त्यसको नाउँ आकाशमुनिबाट मेट्नुहुनेछ। २१ व्यवस्थाको यस पुस्तकमा लेखिएको करारका सबै श्रापअनुसार परमप्रभुले त्यसलाई इस्राएलीहरूका सबै कुलबाट विनाशको निम्ति छुट्टयाउनुहुनेछ।”

४. परमेश्वर र इस्राएल

“५ अब यदि तिमीहरूले मेरा कुरा वा आवाज साँच्चै नै सुन्यौ र मेरो करार पालन गर्नु भने, समस्त जातिहरूमध्ये तिमीहरूचाहिँ मेरो विशिष्ट बहुमूल्य निजी धन हुनेछौ। सारा पृथ्वी मेरै भए तापनि ६ तिमीहरू मेरो निम्ति पूजाहारीहरूको एक राज्य र एक पवित्र जाति हुनेछौ। इस्राएलीहरूलाई तिमीले भन्नुपर्ने कुरा यी नै हुन्।” (प्रस्थान १९:५-६ रूपान्तरित)।

परमेश्वरको करार इस्राएलका सन्तानहरूलाई प्रस्ताव गर्नुभएको माथिका पदहरूबाट देखाउँछ। हो, परमेश्वरले तिनीहरूलाई बोलाउनुभयो, तिनीहरूलाई चुन्नुभयो तर उहाँले ती गर्नुभयो भन्दैमा तिनीहरूको आत्मनिर्णय बिना त्यो बोलाहत स्वःत लादिएको हुँदैन। परमेश्वरको आह्वानमा तिनीहरू सम्मिलित भएर उहाँसँग सहकार्य गर्नु आवश्यक छ। तिनीहरूलाई इजिप्टबाट उद्धार दिन तिनीहरूको सहयोग वा उहाँको निर्देशन पालन गरेर चलन आवश्यक भएको थियो। परमेश्वरले भन्नुभएको अनुसार तिनीहरू चलेन भने तिनीहरूको उद्धार हुने थिएन। उदाहरणमा, उहाँले प्रत्येक घरको ढोकाको चौकोसमा रगत हाल्नु भन्नुभएको थियो। यदि तिनीहरूले रगत हालेन वा परमेश्वरको वचन पालन गरेन भने तिनीहरूलाई उद्धार गरिने थिएन। यो एकदम सरल कदम थियो।

यहाँ पनि परमेश्वरलले यो भन्नुभएको थिएन "तिमीहरूले मन पराओस् वा मन नपराओस्, तिमीहरू मेरो विशिष्ट बहुमूल्य भन हुनेछौ र पुजाहारीहरूका राष्ट्र हुनेछौ।" परमेश्वरको नीतिमा त्यस्तोले काम गर्दैन। माथिका पदहरूले त्यसो भनेको पनि छैन।

माथि दिएका पदहरू फेरि पढ्नुहोस्। विश्वासद्वारा मुक्ति पाउने अवधारणामा ती पदहरूलाई तपाईंले कसरी बुझ्नुहुन्छ? के परमेश्वर को आज्ञा मान्यो भन्दैमा अनुग्रहद्वारा मुक्ति पाउँछ भन्ने धारणा निलम्बन भयो त? देहायका पदहरूले ती प्रश्नहरूको जवाफ दिन कसरी सजिलो पार्दछ? हेर्नुहोस्: रोमी ३:१९-२६ "१९ अब हामी जान्दछौं, जे-जति व्यवस्थाले भन्छ, व्यवस्थामुनि हुनेहरूलाई नै भन्छ, कि हरेक मुख चूप रहोस्, र सारा संसार परमेश्वरको अगि जवाफदेही होस्। २० यसैकारण व्यवस्थाको कर्मले कोही प्राणी उहाँको दृष्टिमा धर्मी ठहरिनेछैन, किनकि व्यवस्थाद्वारा नै पापको चेतना हुन्छ। २१ तर अब त व्यवस्थाविनै परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता प्रकट भएको छ। त्यसैको गवाही व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले दिएका छन्। २२ येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सबैमाथि परमेश्वरको धार्मिकता विश्वासद्वारा प्रकट भएको छ। किनभने केही भेद छैन, २३ किनकि सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन्। २४ परमेश्वरका अनुग्रहको वरदानले ख्रीष्ट येशूमा भएको उद्धारबाट तिनीहरू सिक्तैमा धर्मी ठहरिएका छन्। २५ परमेश्वरले ख्रीष्टलाई उहाँको रगतद्वारा प्रायश्चित्तको बलिदान स्वरूप प्रस्तुत गर्नुभयो, जुन प्रायश्चित्त विश्वासद्वारा ग्रहण गर्नुपर्दछ। यो काम परमेश्वरले आफ्नो धार्मिकता देखाउनलाई गर्नुभयो, किनभने उहाँको ईश्वरीय धैर्यमा अगाडिका पापहरूलाई उहाँले वास्ता गर्नुभएको थिएन। २६ परमेश्वर आफै धर्मी हुनुहुन्छ र येशूमा विश्वास राख्नेहरूलाई उहाँले धर्मी ठहराउनुहुन्छ भन्ने कुरा प्रमाण गर्नलाई उहाँले वर्तमान समयमा यो गर्नुभयो।", रोमी ६:१-४ "१ अब हामी के भनौं? के अनुग्रह प्रशस्त मात्रामा होस् भनेर हामी पापमा लागि रहौं त? २ त्यसो नहोस्! हामी जो पापको लेखि मर्नौं, त कसरी हामी अझै त्यसैमा जिउनु? ३ के तिमीहरू जान्दैनौ हामी सबै, जतिले ख्रीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लियौं, उहाँकै मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियौं? ४ यसकारण बप्तिस्माद्वारा हामी मृत्युमा उहाँसँगै गाडियौं, ताकि जसरी पिताको महिमाद्वारा ख्रीष्ट मरेकाहरूबाट जीवित पारिनुभयो, त्यसरी हामी पनि नयाँ जीवनको मार्गमा हिँडौं।", रोमी ७:७-२५ "७ हामीले के भन्ने त? व्यवस्था पाप हो? कदापि होइन! यदि व्यवस्था नभए मैले पाप थाहा

पाउनेथिइनँ, किनकि “तैले लोभ नगर” भनी व्यवस्थाले नभनेको भए लोभ गर्नु के हो सो थाहा पाउनेथिइनँ। ८ तर पापले आज्ञामा मौका पाएर ममा सबै किसिमका लोभ उत्पन्न गरायो। व्यवस्थाविना त पाप मुर्दातुल्य हो। ९ व्यवस्थाविना रहँदा एक पल्ट म जीवित थिएँ, तर आज्ञा आएपछि पाप जागिउठ्यो, र मचाहिँ मरेँ। १० जीवनको प्रतिज्ञा दिने त्यही आज्ञाले मेरो निम्ति मृत्यु ल्यायो। ११ किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो। १२ व्यवस्था पवित्र छ, र आज्ञा पवित्र, न्यायसङ्गत र असल छ। १३ त के जो असल छ, त्यसले मेरो निम्ति मृत्यु ल्यायो त? कदापि होइन! तर पापचाहिँ पापैको रूपमा देखिओस् भनेर असल कुराद्वारा पापले ममा मृत्यु उत्पन्न गराइरहेछ, ताकि आज्ञाद्वारा पाप सम्पूर्ण रूपले पापमय बनोस्। १४ किनकि हामी जान्दछौँ कि व्यवस्था आत्मिक हो, तर मचाहिँ शारीरिक छु, र पापैमा बेचिएको छु। १५ म के गर्दछु, त्यो बुझ्दिनँ। किनकि म जे चाहन्छु, त्यो गर्दिनँ। तर त्यही गर्दछु, जो म घृणा गर्दछु। १६ गर्न नचाहेको म गर्दछु भने, व्यवस्था असल छ भनी म सहमत हुन्छु। १७ यसैले अब त्यो गर्ने म होइनँ, तर ममा वास गर्ने पाप हो। १८ किनकि मलाई थाहा छ, कि ममा, अर्थात् मेरो पापमय स्वभावमा केही असल कुराले वास गर्दैन। जे असल छ, त्यो गर्ने इच्छा ममा छ, तर म त्यो पूरा गर्न सकिदिनँ। १९ किनभने असल काम जो म गर्न चाहन्छु, त्यो म गर्दिनँ, तर दुष्ट काम, जो म गर्न चाहन्नँ, त्यही म गर्ने गर्छु। २० अब म जो इच्छा गर्दिनँ, त्यही गर्छु भने त्यो गर्ने म होइनँ, तर मभिन्न वास गर्ने पाप हो। २१ यसरी एउटा नियमले काम गरेको म पाउँछु। जब म भलो गर्न चाहन्छु, तब दुष्टतालाई मेरो नजिकै उपस्थित पाउँछु। २२ किनकि म मेरो अन्तस्करणमा परमेश्वरको व्यवस्थामा आनन्दित हुन्छु, २३ तर मेरा अङ्गरूमा अर्को नियमले मेरो मनमा रहेको नियमसँग युद्ध गर्दछु, र मेरा अङ्गरूमा वास गर्ने पापको नियमले मलाई बन्धनमा पार्दछ। २४ हाय, म कस्तो दुःखी मानिस! यस मृत्युको शरीरबाट मलाई कसले छुटाउला? २५ येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा नै- परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्। त्यसैले म स्वयम् आफ्नो मनले त परमेश्वरका व्यवस्थाको सेवा गर्दछु, तर मेरो पापमय स्वभावद्वारा चाहिँ म पापका व्यवस्थाको सेवा गर्दछु। " (याद गर्नुहोस्, पावलको संघर्ष दश आज्ञाहरूसँग होइन तर आफूमा भएको पापसँग हो) र प्रकाश १४:१२ "परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूमाथि विश्वास राख्ने सन्तहरूको धैर्य धारण यसैमा छ।"

"परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गरियो भन्दैमा हामी मुक्ति पाउँदैनौं, किनभने मुक्ति त परमेश्वरले दिनुभएको सित्तै उपहार हो जुन हामीले उहाँमाथि विश्वास राख्दा वा आस्था राख्दा पाउँछौं। परमेश्वरको आज्ञाकारी हुनुले यो देखाउँदछ कि हामीमा विश्वासको फल फलिरहेको छ।"-एलेन जी हाइट, स्टेप्स टु क्राइष्ट, पृ. ६१बाट रूपान्तरित।

परमेश्वरले इस्राएल राष्ट्रबाट के गर्न चाहनुभएको थियो त्यो सोचनुहोस्: उहाँले तिनीहरूलाई इजिप्टबाट राजनैतिक र दासत्वबाट स्वतन्त्रतामात्र होइन उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नै निजि सम्पत्ति बनाउन चाहनुभएको थियो। तिनीहरू पुजारीहरूको राष्ट्र अर्थात् अरूको निमित्त परमेश्वरसँग मध्यस्थता गर्ने होस् भन्ने उहाँ चाहनुभएको थियो। दुवै इजिप्टको दासत्वबाट तिनीहरूलाई छुटकारा दिएर र अनन्तसम्मको उहाँले दिनुहुने मुक्ति तिनीहरू परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा भरपरेको थियो। यो खालको मुक्ति अस्थाइ नभएर अनन्तको थियो जसमा परमेश्वरले तिनीहरूको आत्मिक, बौद्धिक र नैतिक स्तर यस्तरी माथि उचालियोस कि तिनीहरू पौराणिक संसारको निमित्त अचम्म वा चकित पार्ने भएको उहाँको चाहना थियो। ती सबै लक्ष्य सारा राष्ट्रहरूमा सुसमाचार फैलाउन तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नु थियो। तिनीहरूले त्यसको जवाफमा केवल उहाँको वचनमात्र पालन गर्नुपर्दथ्यो।

कुन तरिकाहरूद्वारा हाम्रो सम्बन्ध व्यक्तिगतरूपमा परमेश्वरसँग छ भनेर देखाउन सक्षम हुनसक्छौं? माथि उल्लेख गरिएको नीतिले परमेश्वरसँग साथासाथै हिँडिरहेका छौं भनेर हाम्रो जीवनमा कसरी प्रतिबिम्बित पार्न सक्छौं?

५. प्रतिज्ञाहरू, प्रतिज्ञाहरू...(प्रस्थान १९:८)

सुरुमा हेर्दा सबै राम्रै र ठीकै देखिएको थियो। परमेश्वरले उहाँका जनहरूलाई उद्धार गर्नुहुन्छ, तिनीहरूलाई करार दिनुभएर प्रतिज्ञाहरू उपलब्ध गराउनुहुन्छ, तिनीहरूले सहमत जनाउँछन् कि परमेश्वरले जे भन्नुभयो सो तिनीहरूले पालन गर्नेछन्। यो त "स्वर्गमै बनाइएको" कारोबार थियो, होइन त?

परमेश्वरले प्रस्ताव गर्नुभएको करारको जवाफ इस्राएलीहरूले कसरी दिएका थिए? हेर्नुहोस् देहायका पदहरूले त्यसबारे कसरी बुझाउँछ?

रोमी ९:३१-३३ " ३० अब हामी के भनौं? धार्मिकताको पछि नलाग्ने अन्यजातिहरूले धार्मिकता प्राप्त गरेका छन्, अर्थात् विश्वासद्वारा पाइने

धार्मिकता। ३१ तर व्यवस्थामाथि आधारित भएको धार्मिकताको पछि लाग्ने त्यस इस्त्राएलले त्यो व्यवस्था पूरा गर्न सकेन। ३२ किन सकेन? किनकि धार्मिकता कर्महरूमाथि आधारित छ भन्ठानेर तिनीहरूले विश्वासद्वारा धार्मिकता खोजेनन्। तिनीहरू ठेस लाग्ने दुःखमा ठक्कर खाएर लडेका छन्। ३३ जस्तो लेखिएको छ, “हेर, म सियोनमा एउटा दुःख राख्छु, जसमा मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ, एउटा चट्टान, जसले तिनीहरूलाई लडाउँछ, तर उहाँमा भरोसा राख्ने कोही शर्ममा पारिनेछैन।” , रोमी १०:३ "किनभने परमेश्वरबाट आउने धार्मिकताको विषयमा नजानेर तिनीहरूको आफ्नै धार्मिकता स्थापित गर्न खोज्दा तिनीहरू परमेश्वरका धार्मिकताको अधीनमा रहेनन्।" र हिब्रू ४:१,२ " १ यसकारण परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश पाउने प्रतिज्ञा छुँदाछुँदै हामी होशियार रहौं र तिमीहरूमध्ये कोही पनि त्यस प्रतिज्ञादेखि वञ्चित नहोस्। २ किनकि हामीलाई पनि तिनीहरूलाई झैं सुसमाचार प्रचार गरिएको हो। तर सुनेको वचनले तिनीहरूलाई केही फाइदा भएन, किनकि सुन्नेहरूले विश्वासपूर्वक यिनलाई ग्रहण गरेनन्।"

परमेश्वरले हामीलाई जे गर्न अन्हाउनुभएतापनि हाम्रो सम्बन्ध उहाँसँग हाम्रो विश्वास तथा आस्थाको आधारमा हुनुपर्छ। विश्वासकै आधारमा हामी चल्ने भएको कारणले हामी जे गछौं वा जे काम गछौं त्यसले हामीसँग विश्वास छ भनेर देखाउँछ। काम आफैमा वा आफैमामात्र जति इमान्दारिता वा सच्चा हृदयबाट उब्जनी भएतापनि, जति धेरै भएतापनि त्यसलेमात्र पवित्र परमेश्वरको सामु हामी ग्रहण योग्य हुँदैनौं (वा त्यसले मुक्तिको अनुभव दिलाउँदैन)। इस्त्राएलको समयमा त्यसले परमेश्वरलाई खुशी पार्न सक्नुभएको थिएन न त हाम्रो समयमा। (पावलले व्यवस्था अनुसार धर्मी ठहरिन खोज्यो भन्नुको अर्थ पुरानो इस्त्राएलीहरूले विभिन्न विधिविधान, पशुबलिप्रथा वा यहूदी संस्कारहरू मानेर धर्मात्मा बन्न खोजेका थिए वा मुक्ति पाउने उपाय त्यही थिए भनेर सोचेका थिए-अनुवादकको थप मन्तव्य)।

फेरि अचम्म के छ भने बाइबलले बराबर काम गर्नुपर्ने वा सक्रिय हुनुपर्नेमा जोड दिन्छन्, तर कामैमात्र गरे परमेश्वरको नजरमा हामी किन ग्रहण योग्य हुन सक्दैनौं? हेर्नुहोस्, यशैया ५३:६ "हामी सबै भेडाझैं बरालिएका छौं। हामी हरेक आफ्नै बाटोतिर लागेका छौं, र परमप्रभुले उसमाथि हामी सबैको अधर्म हालिदिनुभएको छ।", यशैया ६४:६,७ " ६ हामी सबै अशुद्ध मानिसझैं भएका छौं, र हाम्रा सबै धार्मिक काम फोहोर झुत्ताझैं छन्। हामी सबै पातझैं

ओइलाइहाल्छौं, र हाम्रा पापले हामीलाई बतासले झैं उडाइलैजान्छन्। ७ तपाईंको नाउँ लिने कोही पनि छैन, तपाईंलाई समात्न कसैले प्रयत्न गर्दैन, किनकि तपाईंले आफ्नो मुख हामीदेखि लुकाउनुभएको छ, र हाम्रा पापले गर्दा बेकम्मा पार्नुभएको छ।" र रोमी ३:२३ "किनकि सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन्।"

दुर्भाग्यवस, यहूदीहरूले यो सोचेकी तिनीहरूले विधिविधान, आज्ञा पालन, धर्मकर्म आदि भनेको मुक्ति पाउनको हो भनेर विश्वास गरेका थिए तर ती सबै मुक्ति पाएकोले हो भन्नेतिर ध्यान दिन सकेनन्। तिनीहरूले व्यवस्थालाई पालन गरेर आफ्नै पाराको धर्मात्मा हुन खोजे तर तिनीहरूले विश्वासबाट परमेश्वरको धार्मिकतातिर आँखा गएन। विभिन्न निर्देशनहरू र व्यवस्था वा विधिविधानहरूको विस्तृत विवरणसहित सिनैको करार आएको थियो। ती त्यो करार पनि अधिका करारहरू जस्तै अनुग्रहकै करार थियो। सित्तैमा उपलब्ध गराएको अनुग्रहको उपभोग यदि कसैले गर्न सकेमा मानिसको हृदय परिवर्तन हुन्थ्यो र त्यसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न सहस्र राजी गराउँथ्यो। तर समस्या त के थियो भने तिनीहरू आज्ञा पालन गर्न प्रयास नगरेको त होइन किनकि करारमा तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्न माग गरिएको थियो। तर तिनीहरूको "आज्ञा पालन गर्ने वा मान्ने" तरिका यथार्थमा परमेश्वरले अपेक्षा गर्नुभएको अनुसार थिएन। त्यो औपचारिक र देखावटी हुन थालिएको थियो, जुन इस्राएलको पछिको इतिहासले जनाउँदछ।

रोमी १०:३ राम्रोसँग सोचेर पढ्नुहोस्, विशेष गरेर पछिल्लो अंश। पावलले के भन्न खोजिरहेका थिए? आफ्नै तरिकाले मानिसहरूले धर्मात्मा बन्न खोज्दा के हुन थाल्यो? आफ्नै तरिकाले धर्मी हुन प्रयास गर्न खोज्दा त्यसले पाप, अधर्म र विद्रोह किन उब्जाउन सक्छ? हामीहरूको आफ्नै जीवनलाई हेरौं। के हामीले पनि त्यही गर्न खतरामा छैनौं त? हेर्नुहोस् " किनभने परमेश्वरबाट आउने धार्मिकताको विषयमा नजानेर तिनीहरूको आफ्नै धार्मिकता स्थापित गर्न खोज्दा तिनीहरू परमेश्वरका धार्मिकताको अधीनमा रहेनन्।"

उपसंहार:

थप जानकारको निम्ति: एलेन जी हाइटद्वारा लिखित *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटसको* पृ. २८१-२९०को "द एक्सोडर", पृ. २९१-३०२को "फ्रम द रेड सी टु साइनाई" र पृ. ३०३-३१४को "द ल गिभन टु इस्राएल।"

"जब हामी औपचारिकता पूरा गर्न र विधि पालन गरेको भनेर त्यसै अनुसार जिएर धार्मिक क्रियालाप गर्दछन् तब तब हामीमा दासत्वको भावनाले पक्रिन थाल्छ। त्यस मानिसले आफ्नै बलद्वारा व्यवस्था वा विधिविधानको दावीलाई पूरा गर्न मरिमेटर खट्छ। यदि हामी अब्राहमसँग बाँधिएको करारको अन्तर्गत रहन सक्थौं भनेमात्र हामीमा अर्थमूलक आशा हुन्छ। त्यो हो येशू ख्रीष्टलाई विश्वास गरेर अनुग्रहको करारमा रहन चाहना गर्नु। जुन सुसमाचार अब्राहमलाई सुनाइएको थियो त्यसमा उनको आशा थियो। त्यही सुसमाचार आज पनि हामीलाई सुनाइएको छ जसमा हामी आशा राख्दछौं। अब्राहमले येशूलाई हेरेका थिए जो हाम्रो विश्वासको लेखक वा सुरु र अन्त हुनुहुन्छ।"- एलेन जी हाइट, कमेन्टस: *द एसडिए बाइबल कमेन्टरी*, ठेली ६, पृ. १०७७बाट रूपान्तरित।

"जब इस्राएलीहरू इजिप्टमा दासत्वको बन्धनमा थिए तब त्यसबेला प्रायजसो तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाको ज्ञान गुमाउन पुगेका थिए किनभने तिनीहरू स्थानीय धार्मिक विधिविधान अर्थात् मूर्तीपूजा गर्ने र विभिन्न परम्परा र संस्कारहरूमा घुलमिल भएका थिए। परमेश्वरले तिनीहरूलाई सिनैको पहाडमा ल्याउनुभयो र उहाँ आफ्नै आवाजले तिनीहरूलाई उहाँको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूलाई घोषणा गर्नुभएको थियो।"-एलेन जी हाइट, पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटेस, पृ. ३३४ बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमनन:

अ. परमेश्वरसँग गरिएको करारको ढाँचामा इस्राएलीहरूलाई शारीरिक र आत्मिक स्वतन्त्रतालाई जारी राख्न प्रावधान थियो। ती स्वतन्त्रता जारी राख्न तिनीहरूले के गर्नुपर्दथ्यो? हेर्नुहोस्, "३ "मेरा नियमअनुसार चलेर मेरा आज्ञाहरू तिमीहरूले पालन गर्नु भन्ने ४ म ठीक-ठीक समयमा झरी पठाउनेछु, र जमिनले उब्जनी दिनेछु, र खेतबारीका रूखहरूमा फलफूल लाग्नेछन्। ५ दाख बटुल्ने समयसम्मै तिमीहरूले दाईं गर्नेछौ, र रोपाइँको समयसम्मै दाख बटुल्नेछौ। तिमीहरूलाई खानु-पिउनुमा दुःख हुनेछैन, र देशमा तिमीहरू निर्धक्क हुनेछौ। ६ "म देशमा शान्ति दिनेछु। तिमीहरू ढल्केर निदाउनेछौ, र तिमीहरूलाई कसैले तर्सान्नेछैन। म देशबाट हिंसक पशुहरूलाई हटाइदिनेछु, अनि तिमीहरूको देशमा लडाइँ हुनेछैन। ७ तिमीहरूले आफ्ना शत्रुहरूलाई

खेदेर तरवारले सोतर पार्नेछौ। ८ तिमीहरूका पाँच जनाले सय जनालाई र सय जनाले दश हजार जनालाई खेदनेछन्। तिमीहरूका शत्रुहरू तिमीहरूका तरवारले सोतर हुनेछन्। ९ “म तिमीहरूमाथि निगाह राख्नेछु, र तिमीहरूलाई फल्दो-फुल्दो बनाएर तिमीहरूको वृद्धि गर्नेछु, र मेरो करार तिमीहरूसित स्थिर गर्नेछु। १० तिमीहरूले सञ्चय गरेर राखेको पुरानै फसलको अन्न खाँदाखाँदै पनि नयाँ फसलको लागि ठाउँ मिलाउन पुरानो अन्नचाहिँ हटाउनुपर्नेछ। ११ तिमीहरूलाई घृणा नगरी म तिमीहरूकै बीचमा वास गर्नेछु। १२ म तिमीहरूका बीचमा हिँडुल गर्नेछु, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु, अनि तिमीहरूचाहिँ मेरा प्रजा हुनेछौ। १३ म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। तिमीहरू मिश्रीहरूका कमारा नहोओ भनेर मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट निकाली ल्याएँ। मैले तिमीहरूका जुवाका काठ भाँचेर तिमीहरूलाई शिर ठाडो गरी हिँड्ने तुल्याएको छु।” (लेवीहरू २६:३-१३), व्यवस्था २८:१-१५सँग तुलना गर्नुहोस् “१ आज मैले तिमीहरूलाई आदेश दिएबमोजिम तिमीहरूले होशियारीसाथ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू मानेर उहाँको वचन पालन गर्नुभने, उहाँले तिमीहरूलाई पृथ्वीका सबै जातिहरूमध्ये श्रेष्ठ तुल्याउनुहुनेछ। २ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको वचन पालन गर्नुभने यी सबै आशिष् तिमीहरूलाई लाग्नेछन्, र तिमीहरूसाथ रहिरहनेछन्: ३ तिमीहरूले सहरमा आशिष् पाउनेछौ, र गाउँ-बस्तीमा आशिष् पाउनेछौ। ४ तिमीहरूका सन्तानमाथि आशिष् पर्नेछ, साथै खेतका उब्जनीमाथि, गाईबस्तुका बाछ्या-बाछ्छीमाथि, भेडाबाख्राका पाठापाठीमाथि। ५ तिमीहरूको डालो र तिमीहरूको पीठो मुछ्ने आरीमा आशिष् पर्नेछ। ६ भित्र आउँदा र बाहिर जाँदा तिमीहरूले आशिष् पाउनेछौ। ७ तिमीहरूका विरुद्धमा आउने शत्रुहरूलाई परमप्रभुले तिमीहरूकै सामु परास्त गर्नुहुनेछ। उनीहरू तिमीमाथि एक बाटो आउनेछन्, तर तिमीबाट सात बाटा भाग्नेछन्। ८ परमप्रभुले तिमीहरूको ढुकुटीमा र तिमीहरूका सबै काममा आशिष् दिनुहुनेछ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुहुने देशमा उहाँले तिमीहरूलाई आशिष् दिनुहुनेछ। ९ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरू मानेर उहाँका मार्गमा हिँड्नुभने, उहाँले तिमीहरूलाई शपथ खाएर

प्रतिज्ञा गर्नुभएझैं तिमीहरूलाई आफ्नो लागि एक पवित्र जाति बनाएर स्थापित गर्नुहुनेछ। १० तब पृथ्वीका समस्त मानिसहरूले तिमीहरू परमप्रभुका नाउँले कहलिएका हौं भनी थाहा पाउनेछन् र तिमीहरूसँग डराउनेछन्। ११ तिमीहरूलाई दिन्छु भनी तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा तिमीहरूका सन्तान, गाईबस्तु र भूमिको उब्जनीमाथि परमप्रभुले प्रशस्त उन्नति दिनुहुनेछ। १२ परमप्रभुले आकाश, आफ्नो प्रशस्तताको भण्डार उघारेर तिमीहरूको भूमिमा ठीक ऋतुमा झरी पठाउनुहुनेछ, र तिमीहरूका हातका सबै मेहनतमा आशिष् दिनुहुनेछ। तिमीहरूले धेरै जातिलाई ऋण दिनेछौं, तर कसैबाट ऋण लिनेछैनौं। १३ मैले आज तिमीहरूलाई दिएका परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरूमा ध्यान दिएर ती होशियारीसाथ पालन गर्नुभने, परमप्रभुले तिमीहरूलाई पुच्छर होइन तर शिर तुल्याउनुहुनेछ। तिमीहरू सधैं टुप्पामा हुनेछौं, कहिल्यै फेदमा पर्नेछैनौं। १४ मैले आज तिमीहरूलाई दिएका आदेशहरूमध्ये कुनैबाट दाहिने र देब्रेतिर लागेर अन्य देवताहरूका पछि लागी तिनीहरूको सेवा नगर। १५ तर आज मैले तिमीहरूलाई दिएका परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका सबै आज्ञा र विधिहरू होशियारीसाथ मानेर उहाँको वचन पालन गरेनौं भने, यी सबै श्राप तिमीहरूमाथि पर्नेछन् र तिमीहरूलाई उछिन्नेछन्।"

आ. प्रस्थान १९:५,६ फेरि पढ्नुहोस्। "सारा पृथ्वी मेरै हो" भन्नुभएको वचनलाई सोच्नुहोस्। विशेष गरेर इस्राएलीहरूसँग करार बाँध्ने सन्दर्भमा उहाँले त्यो वचन किन दिनुभएको होला? हामीले बुझेको साबथ र त्यसको अर्थ के हो भनेर यसमा कसरी मिल्दछ?

इ. हामीलाई थाहा छ कि परमेश्वरको अनुग्रहद्वारामात्र हाम्रा पापहरू क्षमा हुन्छ। आस्था वा विश्वासको जीवन बिताउन र परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्न परमेश्वरको अनुग्रहले सक्षम बनाउँछ, भन्ने कुरालाई हामीले कसरी बुझ्ने?

सारांश: सिनैको पहाडमा परमेश्वरले रचनुभएको करार अनुग्रहको करार थियो। विभिन्न धेरै प्रमाणहरूद्वारा परमेश्वरले तिनीहरूलाई उहाँको सदासयी प्रेम र हेरचाह देखाउनुभएको थियो। उहाँले तिनीहरूलाई असाधारण तरिकाहरूद्वारा इजिप्टको बन्धनबाट मुक्त गर्नुभएको थियव। त्यस परिप्रेक्ष्यमा परमेश्वरले

तिनीहरूलाई उहाँसँग करारको सम्बन्धमा रहिरहोस् ताकि तिनीहरूले स्वतन्त्रताहरूलाई थामी राखेर तिनीहरूको उत्थान गरिरहोस् भनेर तिनीहरूलाई निम्त्याउनुभएको थियो। इस्राएलीहरूले जोशको भरमा करारलाई समर्थन गरेतापनि समय बित्दैजाँदा तिनीहरूमा प्रेमद्वारा संचालित सच्चा आस्था वा विश्वास कमी भएको तिनीहरूले देखाएका थिए। तिनीहरूले करारको सच्चा स्वभावलाई बुझ्न असफल भए भनेर प्रायजसो तिनीहरूको पछिल्लो इतिहासले बताउँछ। त्यतिमात्र नभएर तिनीहरू आफ्नो धर्मकर्म, विधिविधान र धर्मलाई नै सर्वोपरि मानेर अनुग्रहबाट होइन आफ्नो प्रयासद्वारा मुक्ति पाइन्छ भन्ने शिक्षादीक्षामा लागदा अनुग्रहबाट पाइने मुक्तिको अवधारणालाई भ्रष्ट बनाएको थियो। हामी इस्राएलीहरूको असफल बाटोमा हिँड्नु जरुरी छैन र पापीहरूलाई परमेश्वरले खुला दिलले फैलाउनुभएको अचम्मको अनुग्रहलाई वेवास्ता गर्न जरुरी छैन।

चामल र चिनी उधारो दिनु
मरिया टोडेंचिला, ३५, कोलम्बिया

विश्वविद्यालयमा पढ्ने विद्यार्थीहरूमा कतिपयलाई सहयोगको आवश्यकता भएको देखिन्छ। दुई बालकहरूको आमा बियाट्रिस एक ज्वलन्त उदाहरण हुन्। उनको घरपतिनी मरियालाई एक दिन उनले भनिन्, "मलाई केही चामल उधारो दिनुहोस् न।" मरिया पनि विद्यार्थी नै थिइन्। उनले कोलम्बियाको मनेशियामा रहेको आफ्नो ठूलो घरका कोठाहरू बहालमा दिएकी थिइन्। उनले बियाट्रिसलाई चामल दिइन्। केही दिनपछि बियाट्रिसलाई फेरि अरू केही चाहेको थिए। "मलाई अलकति चिनी सापट दिनुहोस् न" उनले मरियालाई अनुरोध गरिन्। मरियाले उनलाई अलकति चिनी दिइन्। बियाट्रिसलाई अझै केही केरा, चामल र चिनी चाहेको थियो। मरियाले उनलाई सहयोग गर्न झर्को मानिन्। प्रत्येक पल्ट उनले उधारो दिँदा उनी प्रार्थना गर्थिन्। आफू खीष्टलाई राम्रैसँग पछ्याइरहेको होस् भनेर प्रार्थना गर्थिन्। उनले एलेन जी हाइटको पुस्तक "मिनिस्त्री अभ हिलिङ्ग" पृ. १४३मा खीष्टको तरिका पढेकी थिइन् "केवल खीष्टको तरिकाले मात्र मानिसहरूकहाँ पुग्न राम्रो सफल हुनसक्छ। मुक्तिदाताले मानिसहरूसँग घुलमिल गर्नुभएको थियो। तिनीहरूको भलो उहाले चाहनुभएको थियो। उहाँले तिनीहरूलाई सहानुभूति प्रकट गर्नुभयो, तिनीहरूको आवश्यकताको सेवा गर्नुभयो र तिनीहरूको विश्वासलाई जित्नुभयो। अनि उहाले आह्वान गर्नुभयो, "मलाई पछ्याऊ।" जब मरियाले सहानुभूति देखाएर बियाट्रिसको आवश्यकतालाई सेवा गरिन् तब दुई महिलाहरूको बीचमा मित्रता कायम भयो। जब मरियाको चर्चले सुसमाचारीय कार्यक्रमको आयोजना गर्‍यो तब उनले त्यस कार्यक्रममा बियाट्रिसलाई पनि आउन निम्तो दिइन्। बियाट्रिसले कार्यक्रमहरू मन पराइन्। अनि दुवै महिलाहरू सँगसँगै बाइबल पढ्न थालिन्। केही समयपछि बियाट्रिसले बप्तिस्मा लिइन्। प्रार्थना र बाइबल अध्ययन निरन्तररूपमा चलिरह्यो। पछि बियाट्रिसको १२ वर्षको छोरा र ८ वर्षकी छोरीले पनि बप्तिस्मा लिइन्। मरियाको घरमा बहाल बसेका अरू विद्यार्थीहरू पनि साप्ताहिक बाइबल अध्ययनमा भाग लिन थाले। ३० जनाले मानिसहरू मिलेर बाइबल अध्ययन गर्ने समूह बनियो।

केही समयपछि विश्वविद्यालयको अर्को विद्यार्थी मरियासँग सहयोगको निम्ति आयो। विश्वविद्यालयको अध्यक्षकहाँ गइदिएर उसको निम्ति नैतिक समर्थन गर्न त्यस विद्यार्थीले अनुरोध गर्‍यो। जब तिनीहरू विश्वविद्यालयमा

आइपुगे र अध्यक्षको अफिसमा गए। अध्यक्षले मरिया किन आइन् भनेर उनले बुझिनन्। "उहाँ को हुनुहुन्छ?" उनले युवक विद्यार्थीलाई सोधिन्। "उहाँले मेरो बाइबल अध्ययन समूहको अगुवाइ गर्नुहुन्छ" उसले जवाफ दियो। अचम्म मानेर अध्यक्षले अरू जानकारी माग्निन्। विश्वविद्यालयका विद्यार्थीहरूको एक समूह उनको घरमा हप्तैपिच्छे बाइबल अध्ययन हुन्छ र तिनीहरूको बीचमा एक आपसको सहयोगी भावना भइरहेको हुन्छ भनेर मरियाले सुनाइन्। "यो त अचम्मको छ," अध्यक्षले भनिन्। "आजभोलि धेरै त्यस्ता मानिसहरू छैन जसले निस्वार्थी तरिकाले अरूको सहायता गर्दछ।" बाइबल अध्ययन विश्वविद्यालयकयको क्याम्पसमा सर्न उनले मरियालाई अनुरोध गरिन्। "बाइबल अध्ययनका सहभागीहरू विश्वविद्यालयकै विद्यार्थीहरू नै हुन् त" उनले भनिन्। विश्वविद्यालयमा विद्यार्थीहरू भेटघाट गर्ने ठाउँमा बाइबल अध्ययन समूहलाई राखियो। त्यो ठाउँ खुला ठाउँ थियो। छाना र मेचहरूमात्रै त्यहा थिए। त्यहाँ ढोका र पर्खालहरू थिएन। अरू विद्यार्थीहरूले त्यहाँ बाइबल अध्ययन गरिरहेको देखे। कतिपयले तिनीहरूसँग सहभागी हुन् अनुरोध गर्ने। बाइबल अध्ययन समूह ४० जना भए जस्मा विश्वविद्यालयका तीन जना शिक्षकहरू पनि थिए। तिनीहरूमा रोजा पनि थिइन् जो मरियासँग एउटै क्लासमा पढ्थिन्। सुरुमा उनी आउन मानेकी थिइनन्। मरियाले उनलाई कर गरिनन् तर उनको साथी भइरहेको उनले चाहेकी थिइन्। मरियाले मोबाइलबाट आफ्नो घरमा खान बोलाइन्। येशूलाई विश्वास गरेपछि उनलाई राम्रोसँग पछ्याउन नसक्ने हुनेभएकोले आफू बाइबल पढ्न हिचकिचाएको रोजाले सुनाइन्। आखिरमा उनी पनि बाइबल अध्ययन समूहमा भाग लिइन्। जब उनी बाइबल अध्ययन गरिन् र प्रार्थना गरिन् तब उनको डर हट्यो। उनले येशूलाई विश्वास गर्न थालिन्। केही महिनापछि उनले आफ्नो हृदय येशूलाई दिइन् र बप्तिस्मा पनि लिइन्। रोजाले येशूलाई विश्वास गरेकोमा मरिया धेरै खुशी भइन्। बाइबल अध्ययन सुरु गरेको तीन वर्षमा रोजा दसौं विद्यार्थी थिइन् जसले बप्तिस्मा लिएकी थिइन्। बाइबल अध्ययन समूहको सफलताको कारण येशूको तरिकालाई अपनाएकोले नै हो भनेर मरियाले ठोकुवा गरेर यस लेखकलाई सुनाइन्। "मैले रोजासँग घुलमिल गरेर उनलाई घरमा बोलाएर येशूको तरिका अपनाएको थिएँ। मेरो समूहको प्रत्येक युवा युवतीलाई मैले त्यहि तरिका अपनाउँछु।" उनले भनिन्।

-आन्ड्रयु मेकचेस्नी